

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/413/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112204723
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112204723.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 36 613 843 proti odporkyni V. H., štátnej občianke Slovenskej republiky, bytom K. M. XXX za účasti vedľajších účastníkov popri odporkyni I. Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Važecká 16, IČO 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Svidník, ul. Sov. Hrdinov 163/66 a II. OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Košice, Sofijská 13, IČO 422 472 68, zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, Košice, Stará Baštova 2, o zaplatenie 795,19 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka I. na popri odporkyni proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 10. februára 2014, č. k. 12C/69/2012 - 76, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka I. popri odporkyni vo výroku I. o v e c i s a m e j o d m i e t a .

Odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutých častiach vo výrokoch III. a IV. o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu 614,99 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 01.04.2011 do zaplatenia a výrokom II. zamietol návrh vo zvyšnej časti. Zároveň výrokom III. uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu iných trov konania vo výške 26,65 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 89,90 Eur, všetko k rukám jeho právneho zástupcu TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o. Bratislava a výrokom IV. nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania zo strany vedľajších účastníkov I. a II. na strane odporkyne. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil poukázaním na ust. § 53 ods. 1, 2, § 53a ods. 1 a § 517 ods. 1 a 2, § 879I Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z., čl. 6 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zo dňa 5.apríla 1993, keď mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že návrh na začatie konania bol podaný z väčšej časti dôvodne. V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáhal proti odporkyni svojho nároku žalobou, uplatnenou na súde dňa 20.02.2012. Súd z úradnej povinnosti (ex offo) ako aj na námietku účastníkov skúma predmetnú zmluvu a zmluvy na ňu nadväzujúce za účelom ochrany spotrebiteľa, pretože v danej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu. Dohodu o splátkovom kalendári a o uznaní záväzku odporcom zo dňa 02.03.2011 okresný súd považoval za platnú pre jej prehľadnosť, zrozumiteľnosť, stručnosť. Odporkyňa podpísala uznanie záväzku po odstúpení od zmluvy a v takomto prípade sa 10-ročná premlčacia lehota počíta odo dňa podpísania uznania záväzku. Od podpísania uznania záväzku dňa 02.03.2011 do dňa podania žaloby dňa 20.02.2012 neuplynula 10-ročná premlčacia lehota podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd skúmal, či úroková sadzba dohodnutá v zmluve nie je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmluve bola dohodnutá úroková sadzba 11,15% ročne a priemer, zverejnený na internete v danom období, bol 10,99%. V zmluve účastníkov uvedenú

úrokovú sadzbu súd nepovažoval za neprimerane vysokú. Z tohto dôvodu súd žalobe v časti istiny 623,63 Eur a úroku (ako odplaty za úver) vo výške 1,36 Eur, spolu 614,99 Eur priznal. Ostatné náklady, vyčíslené v uznaní záväzku súd navrhovateľovi nepriznal, pretože ich považoval za poplatky v rozpore s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď úrok je odplatou za poskytnuté finančné prostriedky a mal by zahŕňať všetky náklady veriteľa. Vo zvyšnej časti okresný súd návrh zamietol. Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. okresný súd priznal navrhovateľovi pomernú náhradu trov konania proti pomerne neúspešnej odporkyni. Pomerný úspech navrhovateľa bol vo výške (úspech 77% - neúspech 23%=) 54%. Trovy konania navrhovateľa pozostávali zo súdneho poplatku z návrhu vo výške 47,50 Eur, z toho 54% je 26,65 Eur a trov právneho zastúpenia za 2 úkony (prevzatie veci 2012, žaloba z 20.02.2012) po 61,74 Eur, t.j. 123,48 Eur, režijného paušálu 2x 7,63 Eur, t.j. 15,26 Eur, spolu 138,74 Eur + 20% DPH vo výške 27,75 Eur, celkom spolu 166,49 Eur, z toho 89,90 Eur. Zo strany vedľajších účastníkov I., II. na strane odporkyne súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania, pretože nezavinili vedenie sporu.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník I. prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Žiadal rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., III., IV. zmeniť, návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu právneho zastúpenia. V prvom rade namietal, že nebol oboznámený s existenciou predmetnej Dohody o splátkovom kalendári a uznaní záväzku z 02.03.2011. Táto nebola súčasťou podanej žaloby a mu nebola do dnešného dňa doručená. Navrhovateľom predložená Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, je formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, prípadne osobu prístupujúcu k záväzku a dlžník nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Takto predformulovaná Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Ich právny význam a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami. Ako neprijateľné, sú obe zmluvné podmienky obsiahnuté vo formulári z 02.03.2011, absolútne neplatné. Ak bola zmluvná podmienka právoplatne určená za neprijateľnú, plnenie z nej alebo obdobnej zmluvnej podmienky nie je možné priznať žiadnym súdnym rozhodnutím. Je nelogické a vylúčené, aby spotrebiteľ, ak by mal vedomosť o stave vecí, mal záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacej lehoty. Nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praktiky a je v rozpore s dobrými mravmi. Záverom svojho odvolania poukazuje na nespočetné rozhodnutia okresných a krajských súdov SR, ako aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 7 Cdo/93/2012 zo dňa 19.07.2012.

Skôr, než odvolací súd pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozsudku okresného súdu, zaoberal sa prípustnosťou podaného odvolania. Z odvolania vedľajšieho účastníka I. nepochybne vyplýva, že rozhodnutie okresného súdu napadol aj vo výroku I., teda nielen čo do výroku o náhrade trov konania, ale aj čo do veci samej.

Podľa ust. § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie okresného súdu odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa ust. § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Z citovanej procesnoprávnej úpravy vyplýva, že samostatným procesným právom podať proti rozhodnutiu okresného súdu odvolanie, nezávislým od postoja, vôle a úkonov (hlavného) účastníka konania, disponuje vedľajší účastník výlučne v prípade, v ktorom z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a ním podporovaným vedľajším účastníkom. Takúto procesnú úpravu odôvodňuje snaha zabrániť tomu, aby vedľajší účastník čelil dôsledkom vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom konania bez možnosti ovplyvniť výsledok konania aj podaním odvolania proti vôli účastníka konania, ktorého v konaní podporuje. V prejednávanej veci však nemožno konštatovať, že by išlo o situáciu upravenú v ust. § 201 druhá veta O.s.p., teda že by z právneho predpisu vyplýval určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi združením na ochranu spotrebiteľov ako vedľajším účastníkom a odporkyňou, pričom obdobné práve posúdenie vyslovil aj Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3Cdo 188/2012 zo dňa 05. februára 2013. Ako však zdôraznil dovolací súd, ust. § 201

druhá veta O.s.p. v spojení s ust. § 93 O.s.p. nemožno vykladať tak, že vedľajší účastník má právo podať odvolanie iba za uvedeného predpokladu (teda že z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom). Z uvedeného rozhodnutia dovolacieho súdu vyplýva, že podľa ustáleného názoru rozhodovacej praxe je legitímácia vedľajšieho účastníka na podanie odvolania vo všeobecnosti daná, ak sa ním podporovaný účastník nevzdal práva podať odvolanie, alebo ak s odvolaním vedľajšieho účastníka neodmietol udeliť svoj súhlas. Neudelenie takéhoto súhlasu zo strany účastníka vedie k neúčinnosti odvolania podaného vedľajším účastníkom ako neoprávnenou osobou (porovnaj tiež uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 59/2009 zo dňa 30. apríla 2009). Rozhodujúci je v danej veci právny názor vyslovený Najvyšším súdom SR v jeho rozhodnutí sp.zn. zo 7. mája 2014, sp. zn. 6 Cdo 77/2014, v ktorom uviedol, že cit.“ ak nejde o situáciu vyplývajúcu z § 201 veta druhá O. s. p., nesúhlas účastníka s odvolaním vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jeho strane má za následok odmietnutie odvolania podaného vedľajším účastníkom okrem prípadu, ak konkrétne okolnosti výnimočne odôvodňujú iný postup, napr. ak by tento nesúhlas mohol byť hodnotený ako zneužitie práva na úkor iných, v konaní priamo nezúčastnených subjektov. Dispozičná zásada, charakterizujúca sporové občianske súdne konanie, znamená totiž zásadne povinnosť súdu rešpektovať vôľu neúspešného účastníka konania (účastník je dominus litis) nepokračovať v spore iniciovaním opravného konania na základe odvolania podaného vedľajším účastníkom. Rovnaký následok, vrátane vyššie uvedenej výnimky, treba vyvodiť aj zo situácie, ak účastník konania napriek výzve súdu, či súhlasí s odvolaním podaným vedľajším účastníkom vystupujúcim na jeho strane, v rozpore so zásadou vigilantibus iura scripta sunt (nech si každý stráži svoje práva) zostane nečinný. Zásade spravodlivej ochrany práv zodpovedá, aby takáto pasivita účastníka sa zásadne prejavila v procesnom dôsledku, ktorým je nezačatie opravného konania. Dispozičná zásada, charakterizujúca sporové občianske súdne konanie, znamená totiž zásadne povinnosť súdu rešpektovať vôľu neúspešného účastníka konania (účastník je dominus litis) nepokračovať v spore iniciovaním opravného konania na základe odvolania podaného vedľajším účastníkom.

Nakoľko okresný súd pri prekladaní veci uvedené súvislosti náležitým spôsobom nezohľadnil, odvolací súd vyzval odporkyňu výzvou zo dňa 26.05.2014, doručenou dňa 06.06.2014, či súhlasí s odvolaním, ktoré proti rozsudku okresného súdu podal vedľajší účastník I. vystupujúci na jej strane, ktoré jej odvolací súd zároveň v prílohe doručil. Napriek skutočnosti, že táto výzva bola odporkyňi doručená dňa 06.06.2014, kedy zásielku osobne prevzala, čo má odvolací súd za preukázané z podpísanej doručky, ktorá má charakter verejnej listiny, odporkyňa v stanovenej lehote 10 dní a ani do dnešného dňa neudelila s odvolaním podaným vedľajším účastníkom I. svoj nevyhnutný súhlas.

Za tejto procesnej situácie, keď sa v súdnom spise nenachádza žiadne stanovisko odporkyne vyjadrujúce súhlas s odvolaním podaným vedľajším účastníkom čo do veci samej, pričom ani vedľajší účastník vo svojom odvolaní nepredložil uvedený súhlas odporkyne a nepreukázal, že by z právneho predpisu vyplýval určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a odporkyňou, odvolací súd považoval za potrebné odvolanie vedľajšieho účastníka vo vymedzenej časti odmietnuť.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka I. popri odporkyne čo do veci samej ako podané neoprávnenou osobou podľa ust. § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odmietol a nemohol sa už zaoberať dôvodmi tejto časti odvolania a vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia čo do veci samej.

Odvolací súd vec v napadnutých častiach vo výrokoch III. a IV. o náhrade trov konania (v ktorej odvolanie vedľajšieho účastníka ako oprávnenej osoby nebolo odmietnuté) preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu v napadnutých častiach vo výrokoch III. a IV. o náhrade trov konania je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p..

Odvolací súd považuje rozsudok okresného súdu v napadnutých častiach vo výrokoch III. a IV. o náhrade trov konania v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. za správne, vychádzajúc z pomeru úspešnosti účastníkov konania, nakoľko pomerný úspech navrhovateľa bol vo výške (úspech 77% - neúspech 23%=) 54%. Za danej procesnej situácie a pri zohľadnení toho, že v prejednávanej veci nebola zistená existencia

dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle ust. § 150 ods. 1 O.s.p., je aplikácia ust. § 142 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania aj z pohľadu odvolacieho súdu primeraná, pričom odvolací súd sa s odôvodnením týchto častí napadnutého rozhodnutia okresného súdu stotožňuje aj pokiaľ ide o spôsob určenia celkovej sumy náhrady trov konania navrhovateľa tak, ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p.. Okrem toho vedľajší účastník I. na zdôvodnenie tejto časti odvolania neuviedol žiadne argumenty, ktoré by mohli spochybniť správnosť záverov, ku ktorým dospel okresný súd pri rozhodovaní o povinnosti nahradiť trovy konania.

Preto bol rozsudok okresného súdu v častiach týkajúcich sa náhrady trov konania ako vecne správny v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdený.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p., § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. (ktoré upravuje problematiku svojou povahou najbližšiu odmietnutiu odvolania), § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi náhradu týchto trov nepriznal, keďže mu zo spisu nevyplynuli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.